

Ramazan: Beşer Olma Farkındalığı

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bizleri bu bayram sabahına kavuşturan, göklerin ve yeryüzünün tek ilahı Allah'a hamd-ü senâlar olsun. Varlığın tek hâkimi, âlemlerin tek Rabbi, hesap gününün tek sahibi, Rahman ve Rahim olan Allah'a sonsuz hamdolsun.

Allah'ın seçip görevlendirdiği, insanlara son vahyi tebliğ ve tebyîn eden son rahmet peygamberine özlemlerle salât ve selam olsun.

Sabahın bu erken vaktinde Allah'a secde etmek üzere camilere, mescitlere akın akın gelen değerli kardeşlerim, değerli Müslümanlar! Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi sizlerle olsun!

Ne mutlu bizlere ki, bir bayram sabahında yine bir araya geldik. Aynı amaçla, aynı gayeyle, aynı hedefle toplandık; yüce yaratanımıza kulluğumuzu, bağlılığımızı acizane ifade etmeye geldik.

Ne mutlu bizlere ki, yine bir bayram heyecanını, bayram coşkusu yaşıyoruz. Müslümanlara özel olan bir günü idrak ediyoruz. Bu bayram, biz Müslümanlara Allah'ın bir lütfu, bir hediyesidir. Dolayısıyla, bugün sevinme günümüz. Bugün sevinçle, coşkuyla yaşama ve bunu çevremize yansıtma günümüz.

Ouçlarımızı tuttuğumuz için sevinelim.

Tek mabudumuz, tek rabbimiz, tek ilahımız Allah'a verdiğimiz sözü tuttuğumuz için sevinelim.

Allah'a kul, son nebiye ümmet olma şerefine sahip olduğumuz için sevinelim.

Değerli Kardeşlerim!

İslam'da emredilen her ibadet ya doğrudan ya da dolaylı olarak bir tevhid eylemidir. Tevhid; yani Allah'ı birlemek, Allah'ı yüce, en yüce görmek, gerçek güç ve kudretin yalnız O'na ait olduğunu bilmek, O'nun hiçbir şeye ve hiçbir kimseye muhtaç olmadığını kabul etmek...

İstifade şekli ve miktarı kişiden kişiye değişiklik gösterse de Ramazan ayının önemli kazanımlar sağladığı muhakkaktır. Kimi insana göbek eritmek kimi insana da günahları eritmek için güzel bir fırsattı Ramazan. Herkes niyetinin, amacının karşılığını mutlaka alacaktır.

Ramazanın bize öğrettiği pek çok şeyden biri ve belki de en önemlisi şudur: Bir tevhid eylemi olarak ihlasla, samimiyetle, hakkı verilerek geçirilen Ramazan ayı ve tutulan oruç, insana şunu söylemekte, şunu öğretmektedir:

“Ey İnsan! Sen ne kadar aciz bir varlıksın!”

Bir düşün aciziyetini; yemeye içmeye nasıl muhtaç olduğunu bir düşün! Bir gün bile olsa yemeden içmeden uzak kalamıyorsun; vücut dengeyi hemen nasıl bozuluyor bir düşün! Üstelik yediklerinin bir kısmını vücudundan çıkarmaya muhtaç olduğunu bir düşün! Yemeden içmeden hayatını devam ettirecek bir gücün, kudretin olmadığını bir düşün!

düşün! Doğumundan ölümüne kadar hayatının her anında birilerine ve bir çok şeye muhtaç bir varlık olduğunu şöyle bir düşün!”

“Bir de seni ve senin ihtiyaç duyduğun her şeyi yaratan Allah’ı düşün!

Yemeyen içmeyen, uyumayan velhasıl hiçbir şeye muhtaç olmayan Allah’ı düşün!

Yaşamak için bir damla suya muhtaç olan seni bir damla sudan yaratan Allah’ı bir düşün! Bu özelliklere sahip bir Allah’a boyun eğmekten başka çıkar yolun var mı, bir düşün! Sonra da Allah’ın Mekke müşriklerine hitap ettiği şu ayeti oku ve iyi düşün:

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَبَصَارَكُمْ وَخَنَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ

(Ey Peygamber) De ki: “Söyleyin bakalım, Allah sizin kulaklarınızı sağır, gözlerinizi kör etse, kalplerinizi de mühürlese, bütün bunları size Allah’tan başka hangi ilah/tanrı verebilir?!” (En’âm, 6/46).

Yemekten içmekten uzak kalan insan acizliğinin farkına varır/varmalıdır. Yaratan Allah’ın karşısında ne kadar aciz ve muhtaç olduğunun farkına varır. Aslında kendisinin hiçbir şeye sahip olmadığına, her şeyin tek sahibinin Allah olduğunun farkına varır.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

(Ey Peygamber) De ki: “Söyleyin bakalım, kuyulardaki suyunuz çekilip yerin altında kaybolursa, size kim temiz bir su kaynağı getirebilir?!” (Mülk, 67/30)

Hal böyleyken insan Allah’ı hayatının dışında tutmak ister. Ya tamamen Allah’ı yok sayar ya da hayatına müdahale etmeyen bir Allah olsun ister. Çok bencilce, çok nankörce bir tutum değil mi?

Böyle davranır, çünkü: كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَبِغْلٍ أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْلَى “İnsan fütursuzca azar, kendisinin hiçbir şeye muhtaç olmadığını sanır” (Alak,96/6-7). Oysa Allah es-Samed’dir; اللَّهُ الصَّمَدُ “her türlü ihtiyaçtan münezze olan Allah’tır” (İhlâs, 112/2).

Hayatında Allah’a yer vermeyen bir insan ya kendisine sahte ilahlar bulacak ya da kendisini ilahlaştıracak; heva ve heves yığını bir din edinecektir. Böylesi merdiven altı bir dinin değersiz olduğu ise izahtan varestedir. Yüce Yaratıcı Allah hak olan, değerli olan dini şöyle tanımlar:

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

“Halbuki onlara her türlü batıl inançtan arınmış olarak yalnız Allah’a yönelip yalnız Ona kulluk/ibadet etmeleri, namazı hakkıyla kılmaları, zekatı vermeleri emredilmişti. Zaten hak din de buydu” (Beyyine, 98/5)

Hz. Peygamber’in dediği gibi, الصَّيَّامُ جُنَّةٌ tutulan oruçlar Ramazan’ı hakkıyla idrak edenler için bir kalkandır. (Buhârî, Savm, 2)

Hakkıyla oruç tutanlar birer beşer olduklarının farkına varırlar.

Dolayısıyla mülkün gerçek sahibi olan Allah’a kafa tutmazlar, ona karşı efelenmezler!

Hakıyla oruç tutanlar tevhide mugayir hiçbir işe bulaşmayacaklar, şirkten uzak duracaklar!

Hakıyla oruç tutanlar insanlara tepeden bakmayacak, gönül kırmayacak, harama bakmayacak, harama el uzatmayacak, sahtekarlık, yolsuzluk ve adaletsizlik yapmayacaklar. Asla yalan söylemeyecek, kul hakkına girmeyecek, rüşvet almayacak, iltimas geçmeyecek, insanlara haksızlık ve eziyet etmeyeceklerdir.

Orucu hakıyla tutanları kötülüklere karşı tutacaktır oruç. Çünkü onlar Ramazan'ı sadece bir ay değil, bütün bir ömür yaşayacaklardır.

Değerli Müslümanlar!

Bu güzel bayram gününde, verdiği onca nimet için her fırsatta Allah'a teşekkür edelim. Bilelim ki Allah'a teşekkür etmeyen, edemeyen insanda tekebbür yani kibir vardır, büyülenme vardır yani şeytanlık vardır. Kibir insana ziyandan başka bir şey kazandırmaz.

Biz beşeriz, dolayısıyla her birimiz birer aciz varlıklarız. Kendi acizyetimizi kabul edelim ve hiçbir konuda acze düşmeyen, asla aciz olmayan Allah'a gereğince kulluk edelim. Her ne yapıyorsak ve yapacaksak yapalım, her işimizde Allah'ı mutlaka hesaba katalım. Takvanın hakikati budur. Onun rızasını esas alalım ki bu dünyada huzurumuz ahirette de mutluluğumuz olsun.

Her namazında رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ “Ey Rabbimiz! Bize bu dünyada da iyilik-güzellik ver, öteki dünyada da iyilik-güzellik ver; bizi cehennem azabından koru” (Bakara 2/201) diye dua eden bir Müslüman bütün insanlara sevgi ve şefkatle bakar, bütün insanlığın iyiliğini ister.

Yine her namazında رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ “Rabbimiz! Hesap kurulacağı gün beni, anamı, babamı ve müminleri bağışla” (İbrahim 14/41) diyerek dua eden bir mümin soy-sop hesabı yapmaz; iman kardeşliğine önem verir.

Hz. Peygamber'in مَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ، لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ “Amelinin geride bıraktığı kişiyi, nesebi öne geçirmez” (Müslim, Zikr, 38) sözüne kulak veren bir mümin, insanları ırkına, rengine, nesebine göre değil, yaptıklarına göre değerlendirir. Zira Allah bunu çok net, çok veciz bir şekilde ifade ediyor:

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

“Allah katında en değerli olanınız, O'nun emir ve yasakları doğrultusunda en duyarlı, en dikkatli olanınızdır.” (Hucurat,49/13)

Değerli Kardeşlerim!

Dünyaya hükmetmeye çalışan emperyalistlerin hedeflerine ulaşmak için yine akıl almaz saldırılarına şahit oluyoruz.

Toplam küresel askeri harcamaların sadece 2025 yılında 2 trilyon 630 milyar dolara yükseldiği bir dünyada yaşıyoruz... bunu hep birlikte yaşıyor ve görüyoruz.

Dikkat buyurunuz! İçinde yaşadığımız dünya 821 milyon insanın açlıkla mücadele ettiği bir dünya!

Her yıl aklıktan milyonlarca insan ölüırken 1.31 milyar ton gıdanın israf edildiğı bir dünyada yaşıyoruz! (2025 Birleşmiş Milletler Gıda İsrafı Endeksi Raporu)

Üretilen milyarlarca ton gıda dünya nüfusunun tamamına yetecek durumdayken, aklıktan bunca ölümün olması haksızlıktan ve zulümden başka ne ile açıklanabilir?

Milyonlarca mazlum ve masum insan aklıktan, yokluktan veya savaştan dolayı yurdunu terk etmek zorunda bırakıldı. Daha insanca ve güven içinde yaşayacakları ülkelere iltica etmek zorunda bırakıldılar.

İşte Doğı Türkistan! Zalim Çin'in baskı, işkence ve zulümleriyle yaşanmaz hale getirdiğı Türkistan! Bütün haklı talepleri görmezden gelinen ve esaret altında bir hayata layık görülen Türkistan.

İşte Çeçenistan'ın durumu ortada! Emperyalist Rusya'nın köpekliğini yapan Bel'amlar'ın eliyle zulüm altında bırakılan Çeçenistan!

İşte Filistin! Toprakları Siyonistler tarafından işgal edilen ve öz yurtlarında kendilerine yaşam hakkı tanınmayan Filistinliler! Her gün baskı, her gün hapis, her gün sürgün, her gün kan ve göz yaşı ve her gün ölümlerin yaşandığı Filistin toprakları.

İşte Emperyalistlerin yerle bir ettiğı Afganistan!

Sömürülen, açlık ve kıtlık içinde inleyen Afrika!

Hemen yanı başımızda tarumar edilen Irak ve Suriye! Dünyanın dört bir tarafında zulüm, sömürü ve savaş altında ezilen milyonlarca insan!

İşte tekrar bir darbeye firavunların eline teslim edilen Mısır ve meydanlarda katledilen müslümanlar!

İşte Libya'nın, Cezayir'in, Tunus'un hali.

İşte parçalanan ve yarısı Hristiyanlara bırakılan bu yetmezmiş gibi iç savaşlarla müslümanlara açlığın, sefaletin ve gözyaşının reva görüldüğü Sudan!

İşte İslam ve müslüman düşmanlarının dünyanın gözü önünde haksız ve hukuksuz bir şekilde saldırdıkları İran.

Bir bombayla 168 kız öğrenciyi öldürecek kadar gözü dönmüş alçakların saldırdığı İran.

Bir taraftan füzelerle fiziki olarak bombalanan, bir taraftan da mezhep propagandası yapılarak diğer müslümanların manevi saldırısına maruz bırakılan İran.

Sünni-Şii tartışmalarının sırası mı Allah aşkına!

Mezhep kavgaları yapmanın zamanı mı Allah aşkına!

Kur'an öğrencisi 168 kızın katledilmesine "ooooohhh" diyecek kadar insanlıktan ne zaman çıktık biz!

İslam topraklarının kafirler tarafından bombalanmasına sevinecek ve teşvik edecek kadar ümmet olma bilincinden ne kadar uzaklaştık biz!

İslam toprakları bir bir elden çıkarken, müslümanlar kafirlerin hedefinde olup her gün katledilirken, meseleleri hâlâ mezhepçi bir bakışla ele almak gibi bir aymazlığa düştüğümüz ortadadır.

Allah aşkına mesele bu mudur? Neden hep iş işten geçtikten sonra farkına varıyoruz?

Sahip oldukları medya gücüyle insanları istedikleri gibi yönlendirmek ve kendilerine hizmet ettirmek konusunda uzmanlaşmış olan emperyalistlerin ve siyonistlerin neden oyununa geliyoruz?

Değerli Müslümanlar!

Meseleyi bir an olsun siyasetten uzak, insaniyet ekseninde düşünelim. Varsın işin siyasi yönünü siyasetçiler konuşsun, yapmaları gerekenleri yapsınlar, atmaları gereken adımları atsınlar. Biz bu meseleye biraz olsun insanî açıdan bakmaya çalışalım. Alemlere rahmet Hz. Peygamber'in baktığı yerden bakmaya çalışalım. Rahmet ve merhamet penceresinden bakalım.

Bütün bu hadiselerle bir tavır gösterilmelidir. Evet, doğru. Fakat bu tavır neye ve kime gösterilmeli?

Birbirimizle uğraşmayı artık bırakalım. Bir tavır gösterilecekse, İslam topraklarını yaşanmaz hale getiren emperyalistlere gösterilmelidir.

Eğer bir tavır gösterilecekse, bu tavır haksız yere insanların tepelerine bomba yağdıran uluslararası şer ittifakına gösterilmelidir.

Eğer birilerine kızılacaksa, bu birileri insanların hayatını zehir zemberek eden sömürgeciler olmalıdır.

Artık birbirimizle uğraşmayı bırakalım da bizi bize düşman eden, bizi bize kırdıran perde arkasındaki asıl aktörlerle uğraşalım.

Şu güzel vatanımızda yapay sorunlarla boğuşmaktan sıyrılalım; Türk- Kürt-Arap, Şii-Alevi-Sünni, falan cemaat filan tarikat gibi emperyalistlerin ve siyonistlerin elele vererek beslediği yapay tartışmalarından uzak duralım.

Bize düşen, insan olduğumuzu, beşer olduğumuzu, dolayısıyla aciz ve muhtaç olduğumuzu hatırlamaktır. Bir beşer olduğumuzu hatırlayalım ki bütün insanlık için biraz daha merhametle bakalım. Hz. Peygamber'in veda hutbesinde söylediklerini düşünelim:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ: إِنَّ رَبَّكُمْ وَاحِدٌ، وَإِنَّ أَبَاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَا لَا فَضْلَ لِعَرَبِيٍّ عَلَى عَجَمِيٍّ، وَلَا لِعَجَمِيٍّ عَلَى عَرَبِيٍّ، وَلَا لَأَحْمَرَ عَلَى أَسْوَدَ، وَلَا أَسْوَدَ عَلَى أَحْمَرَ، إِلَّا بِالْقُوَى، إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ

“Ey insanlar! Şunu iyi bilin ki Rabbiniz birdir, atanız dabirdir. Arap'ın Arap olmayana, Arap olmayanın Arap'a; beyazın siyaha, siyahınbeyaza takva dışında bir üstünlüğü yoktur.” (İbn Hanbel V, 411)

Hem Allah'ın mülkünde yaşayıp hem de neyin hesabı yapıyor?

Mülkün gerçek sahibi Allah iken insanlara, dilleri, renkleri, kültürleri, tarihleri, örfleri, adetleri ve hatta inançları farklı diye insanlara farklı bakmak, tepeden bakmak da nedir?

Mazlum insanlara merhametle, şefkatle bakmak yerine burun kıvıran pozlar vermek de nedir?

Ortak kaderi paylaştığımız bu dünyayı daha yaşanabilir bir yer kılmak varken, “düşene bir tekme de sen vur” edaları nedir? Bu tavır insanca bir tavır değil! Bu tavır Allah’ın razı olacağı bir tavır değil! Hele de Müslümanca bir tavır hiç değil!

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) bir hadisini yeniden hatırlatmak isterim.

«الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُظْلَمُهُ»

Müslüman Müslüman’ın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu düşmana teslim etmez.

«وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ»

Din kardeşinin ihtiyacını karşılayanın, Allah da ihtiyacını karşılar.

«وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ»

Müslüman’dan bir sıkıntıyı giderenin Allah da kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir.

«وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

Bir Müslüman’ın ayıbını örtenin, Allah da kıyamet gününde ayıplarını örter.

O sebeple; Bizler Hz. Peygamberimizin bu nebevi uyarısını dikkate alıp, rengi, dili, ırkı her ne olursa olsun bütün müslüman kardeşlerimizin ihtiyaçlarını karşılayacağız ki Rabbimiz de bizim ihtiyaçlarımızı karşılasın..

Bizler Müslüman kardeşlerimizin dünyevi sıkıntılarını gidereceğiz ki, Rabbimiz de bizim uhrevi sıkıntılarımızı, kıyamet günü, hesap günü sıkıntılarımızı gidersin inşallah..

Değerli Müslümanlar!

Bizleri İslam ile şerefliendiren, bizlere yolumuzu aydınlatan Kur’an’ı veren, son peygambere ümmet eyleyen Allah’a sonsuz hamd olsun.

Bir insanın dünyada kazanabileceği en değerli servet Allah’ın rızasıdır. Müslümanın amacı Allah rızasıdır. Bu rızaya ulaşmak ancak iyi insan olmakla mümkündür. Dolayısıyla Müslüman iyilik peşinde olmalıdır. Dünyada her şeyde bir yarış var. Biz «فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ» “Hayırlı işlerde yarışın” (Bakara 2/148) buyuran Allah’ın sözüne kulak verelim. İyiliklerimizi çoğaltalım, kötü huylarımızı, hatalı davranışlarımızı azaltmanın gayretinde olalım.

Bilelim ki bu dünya geçicidir, bizler de geçiciyiz. Kazandığımız, biriktirdiğimiz her ne var ise bu dünyada kalacaktır. Ahirete götürebileceğimiz şeyler iyiliklerimiz ve takvamız olacaktır.

Hepimizin bayramı kutlu olsun.

Bütün ümmet-i Muhammed'in bayramı kutlu olsun.

Türkistanlı, Iraklı, Mısırlı, Suriyeli, İranlı, Afganistanlı, Çeçenistanlı, Afrikalı, Asyalı, siyahıyla beyazıyla bir tek Allah'a iman eden bütün kardeşlerimizin bayramı kutlu olsun.

Falan cemaat filan cemaat, falan mezhep filan mezhep, falan meşrep filan meşrep, falan parti filan parti, ayrı gayrı olmadan bir olarak, birlik olarak hepimizin bayramı kutlu olsun.

Allah sağlık sıhhat ve afiyet içinde bir bayram geçirmeyi lütfetsin. Allah memleketimizi ve bütün İslam beldelerini kazalardan, belalardan, afetlerden, şer güçlerin tasallutundan muhafaza eylesin.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

Vahap BOYLU – Sapanca Vaizi